

Ἐφημερίς τοῦ τῆν γράφει ὁ Ἰ. Σουρῆς.

Ἐκτον ἔτος τοῦτο εἶναι
κί' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθήναι.

Ἐτος χίλια ὀκτακόσια κί' ὀγδοήκοντα ἑννέα,
καὶ αὐτὸς ὁ χρόνος θάχην περισσεύματα γενναῖα.

Ἄ Ῥομῆς τὴν ἰδοῦδα — μόνο μίε φορὰ θὰ θγαίνῃ,
Κί' ἔταν ἔγω ἔστνδα — κί' ὅποτε μοῦ κατεβαίνῃ.
Μονομητῆς θὰ δίγωμαι — δίδη τοὺς ἀνίγωμαι,
Μοναχὰ ὅτὰς Ἐπαρχίαις — καὶ ὅτὰ Ἐξωτερικόν,
Ἐπειθὲ καιροὺς πτωχίαις — τρίχει τὸ Ἑλλητικόν,
Συνορῆ γιὰ καθὲ χρόνον — φράγμα δόδεκα καὶ μόνο,

γιὰ τὰ ἑνα ἡμῶς μῆρη — δικαίηται καὶ ὅτὸ χέρι.
Ἄλλ' ἰδὼ συνορῆμαί — ἔτε θὰ γίνονται ποτέ,
Κί' ἔσα φίλοι κί' ἄνερατῆς — ἔτε παρῆς συνορῆματῆς.
Κί' ὅπτε θέλω νταραβῆ — μί κατὴν κανονίση,
Γράμματα καὶ συνορῆμαί — ἀποστίλλονται ὁ μί.
Μίς ὅτῶν φέρων τὴν ἔνταρα — κί' ὁ Ῥομῆς μας μίε δέκαρη.

Ἐβδόμη Ὀκτωβρίου
καὶ χαλασμός Κυρίου.

Διακόσια ἔξιντα ἑννία
καὶ ὀτ' ἡ Ἑλλάς ὅτὰ πανιά.

**Παντοῦαι ἀφῆξες,
ποῦ εἶναι νὰ φρέξῃς.**

Ἄν καὶ τῆς Κυβερνήσεως δὲν εἶμαι φίλος διόλου,
γιατὶ τὸ ἔθνος μὲ αὐτὴν τραβᾷ κατὰ διαβόλου,
χάριν τῶν γάμων ἔρχομαι κί' ἐγὼ εἰς τὰς Κλεινάς...
ὁ Δῆμαρχος τῶν Συριανῶν ὁ καὶ Τσιροπινάς.

Κί' ἐγὼ θὰ ἔλθω νὰ ἰδῶ τοὺς τρεῖς ὁδοστρωτῆρας
μαζί μὲ ὄλους τοὺς τρελλοὺς... ὁ Δῆμαρχος Κερκύρας.

Κί' ἐγὼ ὅτῶς γάμους θὰ ἔλθω τοῦ νέου Κωνσταντινίου
νὰ πάρω τὸν Φιλῆμονα... ὁ Δῆμαρχος τῆς Τήνου.

Κί' ἐγὼ, κλεινὲ Πρωθυπουργέ, θὰ κάμω καθὲ τρόπον
ὅτῶς γάμους νὰ παρευρεθῶ... ὁ Δῆμαρχος Δολοπῶν.

Κί' ἐγὼ ὅτῆν νέαν πρόσκλησιν τὴν ἀγκυραν ἀπάρας
ἐντὸς ὀλίγου ἔρχομαι... ὁ Δῆμαρχος Παπάρας.

Ἐκ Μενιδίου ἀπευστί τὸ φύσημά μου πῆρα
καὶ ὅτῶς Ἀθήνας ἔρχομαι νὰ δῶ αὐτὰ τὰ σκῆρα,
καὶ ἄς δοθῇ καὶ εἰς ἐμὲ καμμιὰ παληοβελάδα...
ὁ Μενιδίου Δῆμαρχος, γνωστός εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἄφίνω τὰ κωθῶνια μου καὶ εἰς τοὺς γάμους φθάνω...
ὁ Κωθωνίων Δῆμαρχος καὶ κάτι παραπάνω.

Αὐτοπροσώπως ἤθελα μετὰ μεγάλου ζήλου
νὰ συμμεθῆξω τῶν παιδρῶν τοῦ γάμου τελετῶν
καὶ πρώτους λούστρους νὰ ἰδῶ τοὺς Πέρσας τοῦ Αἰαχῶ-
ἀλλὰ φοδοῦμαι Δάγγειον μὴ πάθω πυρετόν. [λου,
Ὅχ ἤττον στέλλω δωρεάς εἰς τὸν γαμβρὸν πλουστίας
καὶ μένω ταπεινότητος... ὁ Σάχης τῆς Περσίας.

Κί' ἐγὼ τῶν γάμων ἤθελα νὰ δῶ τὰς συκινῆσεις
μὲ Μανδαρίνους μερικὸς καὶ ἄλλους ἀνωτάτους,
μὰ τρέμω τοῦ Φιλῆμονος ν' ἀκούσω προσφωνήσεις...
ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Σινῶν καὶ τοῦραίου κράτους.

Ἰσως κί' ἐγὼ ὅτῶς τελετὰς νὰλθῶ μετὰ στεφανῶν...
Εἰς Βασιλεὺς μακαρίως τῶν νήσων Μαρτιάνων.

Ἰσως κί' ἐγὼ ὅτῶς τελετὰς νὰ ἔλθω μὲ πολλοὺς...
ὁ Αὐτοκράτωρ Μενελίχ, γνωστός ὅτῶς Ἰταλοῦς.

Θά ελθῃ κι' ἀντιπρόσωπος 'στους γάμους ἰδικός μου...
ὁ τῶν Ἰνδῶν Μαχαραγιάς καὶ κύριος τοῦ κόσμου.

Κι' ἐγὼ τοὺς γάμους ἐρχομαι μ' ἀγρίους ἀσπρομαύρους...
ὁ μέγας Μπούφαλος ὁ Μπίλ, ὅπου δαμάζει ταύρους.

'Αφίω πιὰ τὸν Γολγοθὰ καὶ φθάνω ἐν τοῖς πρώτοις...
ὁ ἅγιος Μεθόδιος, τῆς Σύρου ὁ Δεσπότης.

'Αν καὶ ὁ γάμος τῆς Αὐλῆς ἀπάδει πρὸς τοὺς νόμους
καὶ τὴν ἁγίαν Σύνοδον τὴν ἐν Λαοδικείᾳ,
εἰς τὰς Ἀθήνας ἐρχομαι μὲ τὸν σταυρὸν 'στους ὄμους,
νὰ μὴ σκεφθῇ τὸ πονηρὸν τοῦ κόσμου ἢ κακία.
Κι' ἐγὼ τοὺς γάμους εὐλόγω μετὰ τῶν ἐπιλοιπῶν...
ὁ τῆς Κορίνθου ἅγιος, ὁ ἀνθρωπος τῶν τύπων.

Κι' ἐμεῖς 'στους γάμους φθάνομεν μ' ὀλίγους μαστρα-
τῶν νέων Ἰσραηλιτῶν Ραββίνοι καὶ παππάδες. [πάδες...

Με τὰς εὐχὰς μας φθάνομεν καὶ δώστε μας κρεβάτι...
πνήνητα δεῦρ' Ἠγουμένοι θρεμμένοι καὶ βαρβάτοι.

Τοὺς γάμους θὰ τιμῶμεν μετὰ χαρὰς μεγάλης,
ὀγκώδη εὐχολόγια κρατοῦσαι ὑπὸ μάλῃς,
καὶ νὰ οικονομήσετε κι' ἐμὰς τῆς χαρμοῖραις...
ἐξήνητα Ἠγουμένισσαις ἀνὺπανδραῖς καὶ στείραις.

Φοβοῦμενοι τὰς σοβὰρας τῶν γάμων συνεπείας,
ἀν κι' εἶν' εὐπροσωπότατος καθ' ὅλα ὁ ἀνὴρ,
καὶ χάριν τῆς πολιτικῆς καὶ χάριν εὐπρεπείας
'στὰς γαμηλίους φορτὰς δὲν θάλλῃ ὁ Μουνίρ.

**Φασουλῆς καὶ Περικλέτους,
ὁ καθένος νέτος σκέτος.**

Φ.—'Ἐξωρατοῦ, Περικλῆ, μετὰ σπουδῆς μεγάλης...
μὴ φαίνεσαι παληάνθρωπος, μὴ φαίνεσαι χαμηλῆς.
'Ἐξωρατοῦ, Περικλῆ, καὶ κάμε χέρι χέρι,
λούστραρε τὰ παπούτσια σου, κουρέψου 'στὸν μπαρ-
καθάρισε τὸ σῶμά σου σὲ μάνικι καὶ μαστίλα, μπέρη,
μὰ κάμε καὶ μ' ἀρώματα λουτρά εἰς τὴν 'Βοσέλλα.

Π.—Καθ' ὅλα θὰ ἐτοιμασθῶ κι' εἰς ὅλα θὰ σ' ἀκούσω.
Φ.—'Ἐξωρατοῦ, Περικλῆ, καὶ ρίξε το 'στὸ λούσο.

'Ἐντὸς μικροῦ ἢ χρυσαυγῆ τῶν γάμων ἀντέλλει,
μὰς ἐρχεται ὁ Κάτζερ καὶ πάντες οἱ ἐν τέλει,
πολλοὶ Ἀρμενιάκοποι, Μορμόνοι, Μανδάρηνοι,
'Ισραηλιταὶ πάμπολλοι, Χαλδαῖοι καὶ Ραββίνοι,
κι' ἔξωραζέται παντοῦ ὁ κόσμος τῆς Ἑλλάδος,
καὶ τοῦτο τὸ πτολίεθρον, τὸ Ἄστυ τῆς Παλλάδος,
ἐνδέεται τὴν παλαιὰν τῆς δόξης του στολὴν
κι' ἔλθῃ τὴν Δύσειν συγκαλεῖ καὶ τὴν Ἀνατολήν.

Π.—Ἐοὶ τὰ Παναθήνια! Ἰ. Θεέ μου, τί ἀσέρι!

Φ.—Μὰ φθάνουν δίχως ἄλογα καὶ τόσοι Γρεναδιέροι,
τοῦ φίλου Αὐτοκράτορος τιμητικῆ φρουρά,
καὶ μὰς γυρεύουν ἄλογα βαρβάτα καὶ γερὰ,
καὶ τῶρα γίνεται κι' αὐτὰ μεγάλη φασαρία
κι' εὐρίσκειται ἀνάστατος καὶ ἡ καθβαλαρία,
καὶ ὅσοιο τοὺς φανῇ γερὸ τὸ πέρουν νὰ παχύνῃ
καὶ οὕτω πῶς ἱππεύοιμεν πρὸς τὸ παρὸν νὰ γίνῃ,
γὶν νὰ μὴν 'πῇ ὁ Κάτζερ κι' οἱ ἄλλοι ταπεινὸς
πῶς τρῶμα τὰχρον ἐμεῖς οἱ τῶν Ἑλλήνων παίδες.
Καὶ τὰ πτωχὰ μὰς ἄλογα, ποὺ εἶναι πεινασμένα,
χιλιμύτρον, βρι Περικλῆ, καὶ λῆνε ὁσένα:
'Καλὸς τὸν Αὐτοκράτορα μὲ ἄλο τὸ φροσάτο!
'εγὼ σένα τὸ στομάχι μας εὐρίσκειται γεμάτο.
'Δεσμεθᾶ σου πῶ πολλὸ 'στὸν τόπο μας νὰ μείνῃ,
ὅτιτι καταντήσαμεν ἐκ τῆς μεγάλης παίγνης.
'Ὅς εἶδος Ἀχαμνόντες τοῦ παλαιοῦ Δὸν - Κιχῶτου
καὶ ἐμεῖθα τὰ θύματα τοῦ καθένος ἱπποῦτος.
'Ἐξωρατοῦ, Περικλῆ, καὶ μὰς γελοῦν ἡ Μοίρα...
ἐκ τοῦ Λονδίνου ἔρθασαν καὶ οἱ ὀδυσσάτ'ηρες,
κι' ἐκ τῆς μεγάλης μου χαρᾶς κούτσει νὰ μου φύγῃ...
'Ἐξωρατοῦ 'γρήγορα καὶ ὁ καιρὸς ἐπείγει.
'Ὁ Αὐτοκράτωρ ἔρθασε, δὲν ἔχομε καιρὸ,
ὁ Ἡσαίας ἄρχισε τοῦ γάμου τὸ χορὸ,
τοῦ θένου τὴν ἀνάστασιον ὁ οὐρανὸς κηρύττει...
Ἐ! εὐ, κυρία Φασουλῆ, σπουγγάρισε τὸ σπῆτι,
πλῆνε ἄμεισος τῶν παιδιῶν κουρέλια καὶ πανάκια
καὶ ντύσε τὰ μουρέλια μὰς ὡς εἶδος Δραγονάκιμα.
Γέλα, τρελλή... εὐρίσκειται καὶ πάλι 'στῆς χαρᾶς σου,
ἐτοίμασε τὰ Βλαχίκα καὶ ὀλαις τῆς οὐραῖς σου,
στολισοῦ με βαρύτιμα βελουδά καὶ μεταξία,
ἀπλώσω σὰν βασίλισσα σὲ δίπρους καὶ ἀμαξίμα,
ἐμπρὸς κι' ὀπίσω κρέμασε πτερὰ τῆς Μογγολίας
καὶ ρίξου εἰς τὸν Τσαρβίτες καὶ τὸν τῆς Οὐαλίας.

'Ἐμπρὸς, κυρία Φασουλῆ, περαταὶ τὴν μουρμουρα,
μὰ ζύστρης κι' ἐκείνη μου τὴν ἔσημη γαϊδοῦρα,
καὶ σέλα βάλε τῆς χρυσῆς, γκατὶ θὰ τὴν προσφίρω
εἰς τοῦ μεγάλου Κάτζερ κανένα Γρεναδιέρο.

'Ἐ! δουλοὶ μου, ζυπνήσετε, μὴ χάνετε τὴν ὄκα...
ἰδοὺ! οἱ ξένοι ἔρχονται καὶ τὰ θωρακοφόρα.
Κλονεῖται τὸ πτολίεθρον, πὰς λίθος καὶ πὰς βράχος,
ὁ Αὐτοκράτωρ ἐρχεται κι' ὁ πρεσβυτὴς ὁ Βλαχός.

'Ἐ! δουλοὶ μου, ζυπνήσετε, κι' ἀρχίσετε δουλεῖα,
τιναξέτε ὀργήγορα κουβέρτες καὶ χαλιὰ,
τοῦ τοῖχους ὀλου βρίζετε μὲ τῆς χαρᾶς τὸ χρώμα,
ἄμεισος ἐξοκρίσατε τὸ ἔνα κι' ἄλλο στρώμα,
γαλιξέτε τὰ ὄπλα μου, τῆς πάλαις, τὰ κουμπούρια,
ἀπ' τὸ σκυλὸ μου βγάλετε ἄμεισος τὰ τομπούρια,
ἀνάψετε ἠλεκτρικά, λυχνάρια καὶ καντόλια,
'στῆς λάμπαις ὀλαις βάλετε δεκαδίπλα φυτόλια,